

Čtení pro lidi

**Z ČESTIC, DOUBRAVICE, DOBRŠE, DRÁŽOVA, DŘEŠÍNA, DŘEŠÍNKA, HOŘEJŠIC,
CHVALŠOVIC, KOBYLKY, KONOPICE, KRUŠLOVA, NAHOŘAN, NĚMČIC, NUZÍNA,
PRKOŠÍNA, POČÁTEK, RADEŠOVA, STRÍDKY A VACOVIC**

Dvouměsíčník Kulturního spolku v Česticích

květen - červen 2019

Cena 20,- Kč

Kresbu bergénie odevzdávala jako jednu z maturitních prací Eva Žejdlová mladší.

❖
 Co je v Čtení, jinde není: Občasníček, Slovo starosty, Letnice, Svátek práce, Mezinárodní den dětí, Vražda v ráji, Minulost – současnost – setkání, Osudy němčických klientů, Lyžařský kurz, Vybíjená Tábor, Čím se u nás platilo, Mafiánská hra ve Strakonících, Noc s Andersenem, Český den proti rakovině, přednáška Ing. Kalbáče ve Dřešíně, Jarní Zálesí – Pevnost, Vídeň, Velikonoční odpoledne na Podlesí, Návštěva budoucí ch prvňáčků v ZŠ, Dějiny rodů

❖ ❖

Listování v občasníčku:

- 1.3. Masopustní průvod dětí z MŠ Čestice po obci
- 2.3. Masopustní průvod obcí
- 7.3. Příprava dětské tomboly na karneval
- 9.3. Včelařský ples
- 10.3. Tradiční dětský karneval. Silný vítr – v Nahořanech celou noc nešel proud. V Česticích jen chvíli.
- 11.3. Sněhová přehánka tak silná, že nebylo vidět na 100 m.
- 15.3. Výroční členská schůze členek ČSŽ Čestice
- 11.3. – 17.3. Jarní prázdniny.
- 16.-17.3. Silný vítr se přehnal přes Česko.
- 22.3. Valná hromada členů kulturního spolku Čestice
- 25.3. Beseda s příslušníkem ČP Volyně v MŠ Čestice
- 29.3. Velikonoční beseda s p. Novotnou v MŠ Čestice

- 1.4. Beseda s MUDr. Miladou Hálkovou pro děti v MŠ Čestice. Apríl.
- 2.4. Konalo se zasedání zastupitelstva.
- 4.4. Budoucí prvňáčci se byli podívat v ZŠ Čestice. Výjezd SDH Čestice k požáru do Dřešína – celkem 2x , poprvé hořela mez u Zálesí, podruhé klestí u Gajdovny.
- 5.4. Zápis do 1. Třídy ZŠ Čestice
- 12.4. Požár Dřešín – hořelo klestí
- 13.4. Začátek sezóny na mlýně v Hoslovicích. Hasiči vyjížděli k požáru klestí ve Chvalšovicích.
- 17.4. Velikonoce na Podlesí – tradiční tvořivá dílna nejen pro děti, ale i pro dospělé
- 19.4. Velký pátek
- 20.4. Velikonoční zábava v sále restaurace Čestice, hrála skupina Labyrint
- 21.4. Boží hod velikonoční
- 22.4. Velikonoční pondělí. Hasiči vyjížděli do Hoslovic, tentokrát jen odstranit strom ze silnice.
- 30.4. Tradiční stavění májky na zámku v Česticích

Občasníček před sto lety:

- 2.3. V Moskvě začal zakládající kongres Komunistické internacionály.
- 8.3. Maďarská vláda přijala zákon o tzv. Slovenské zemi, jež měla být autonomní součástí maďarského státu. Snažila se tak zmařit začlenění Slovenska do ČSR.
- 23.3. Benito Mussolini založil fašistické hnutí Itálie *Fasci d'Italiani di Combattimento*; jeho příslušníci nosili jako stejnokroj černé košile.

- 3.4. Rakouské Národní shromáždění schválilo zestátnění majetku Habsburků, zrušení šlechtických privilegií a trestu smrti.
- 7.4. Sociální demokraté F. Modráček aj. Hudec vystoupili ze strany a založili Stranu československého lidu pracujícího, která však nezískala širší podporu a v polovině r. 1923 se rozpadla.
- 16.4. Československé Národní shromáždění přijalo zákon o pozemkové reformě.
- 27.4. Československé vojsko překročilo demarkační čáru s Maďarskem a zahájilo útok proti Maďarské republice rad.

* * * * *
Vzhled naší základní školy brzy se snad změní.
O tom, co se možná bude dít dočtete se v ČTENÍ.
* * * * *

Vážení spoluobčané,
rád bych vám podal několik informací o dění v našich obcích.

Na konci minulého roku jsme podávali žádosti do dotačních titulů Jihočeského kraje a ministerstev. Jihočeský kraj v minulých dnech již vyhlásil podpořené projekty a výši schválených dotací.

Z programu „Podpora školství“ jsme získali 120 tisíc korun na výstavbu venkovního altánu v základní škole, který bude sloužit jako venkovní učebna environmentální výchovy a zároveň poslouží i jako zázemí pro volnočasové aktivity dětí. Chtěl bych zde poděkovat paní učitelce Marii Linhartové, která zajistila většinu práce při přípravě žádosti, včetně veškerých podkladů.

Dále jsme obdrželi dotaci 220 tisíc Kč z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje. Tyto peníze budou využity na pokračování obnovy chodníků v obci.

Největší částku 981 tisíc jsme získali z programu na opravy místních komunikací. Účelově je tato částka vyhrazena na opravu části návsi a to té před obchodním domem.

Další žádosti, které jsme podávali do dotačních programů Ministerstva pro místní rozvoj jsou zatím ve stadiu vyhodnocování a tak zatím nevíme, jak jsme dopadli.

V současnosti měštys připravuje dvě studie na rozsáhlejší akce. První z nich je přestavba budovy stájí bývalého panského dvora na bytový dům pro seniory. Jedná se o budovu navazující na objekt bývalých kanceláří zemědělského družstva. Cílem je vybudovat zde několik bytů využitelných pro naše starší spoluobčany, včetně potřebného zázemí. Stáje naproti této budově jsou určeny k demolici. Jejich stav nenabízí do budoucna možnosti na smysluplné využití.

Druhou je studie na přístavbu základní školy. Zde se jedná o rozšíření prostor školy o několik učeben, hlavně těch speciálních pro výuku odborných předmětů a jejich zázemí.

Dále bych Vás chtěl informovat o některých změnách v legislativě ohledně odpadů a jejich důsledků pro obce:

Kovové obaly

Od minulého roku platí povinnost shromažďovat kovové obaly, tzn. plechovky od nápojů a potravin. Třídění kovových obalů finančně podporuje firma Ekokom. Na tyto obaly, nemáme zatím sběrné nádoby a ani do blízké budoucnosti neuvažujeme s jejich umístěním, protože není vytvořen systém jejich svozu. Již od minulého roku je vybíráme ve sběrném dvoře v Česticích, nejlépe uložené v igelitových pytlích. Jejich svoz pak zajišťuje firma Rumpold.

Sběr jedlých olejů a tuků

Platné **od 1.1.2020**. Jedná se o použitý olej po smažení jídel z domácností, který končí většinou v kanalizaci, kde postupně ulpívá na stěnách a tím snižuje průchodnost. Použité oleje jsou cennou surovinou, která se po regeneraci hodí např. pro výrobu biopaliv nebo maziv, případně je mohou zpracovat bioplynové stanice. U nás je možno jedlé tuky odkládat již asi dva roky. Je možnost je ukládat do zelených označených popelnic, které jsou umístěny u Jednoty, u školy, a ve sběrném dvoře.

Biologicky rozložitelný odpad

Od 1.4.2019 musí obce zajišťovat sběr biologicky rozložitelných komunálních odpadů (rostlinného původu) celoročně, tedy nikoliv pouze od 1. dubna do 31. října jako tomu bylo doposud. Novela však dává v zimním období (od 1. listopadu do 31. března) obcím možnost, aby přizpůsobily četnost svozu klimatickým podmínkám a množství produkováných biologických odpadů. Zákon nám zatím ani neukládá, jakým způsobem má být sběr bio odpadů řešen. U nás je přistaven kontejner u kravína v Česticích, kde je možno tento odpad uložit.

Z mého hlediska je tato povinnost ale poněkud zcestná, vhodná hlavně pro městské aglomerace. Odpad ze zahrad by se měl zpracovat tam, kde vznikl, a zase by se měl do půdy vrátit. Je to cenná složka, která půdu obohacuje a zvyšuje její úrodnost. Bez ní za pár let může být na našich zahradách jen prach a popel. V podstatě draho odvážíme v kontejneru vzduch a vodu, aniž by si mnozí uvědomovali, že za všechno se platí.

Za měštys Čestice, Milan Žejdl – starosta

ČTENÍ píše, že i zvyky jiné prováděly jen dívky nevinné.

[illegible]

Letnice, seslání Ducha svatého, Boží hod svatodušní či **svatodušní svátky** (latinsky *pentecostes*, řecky πεντηκοστή (ἡμέρα) *pentekosté (hémerá)* padesátý den) označuje křesťanský svátek slavený 50 dnů po Velikonocích a 10 dnů po Nanebevstoupení Páně. Svátek letnic pochází z židovského svátku týdnů (*Šavu'ot*). Teologicky se tento svátek vztahuje v židovství k předání Zákona na Sinaji a v křesťanství k seslání Ducha svatého na apoštoly po Ježíšově nanebevstoupení.

V českých zemích se letnice slavily od příchodu křesťanství, avšak ještě dlouho poté v lidové zbožnosti přetrvávají pohanské obyčeje, byť naroubované na nové náboženství, jak dokládá i kronikář Kosmas, když roku 1092 píše o knížeti Břetislavu II., že vyháněl ze země čarodějníky, věštky a pohanské hadače. Kníže vykořenil podle Kosmy též „obyčeje pověrečné, které vesničané, posud polopohané, o Letnicích v outerý nebo ve středu zachovávali, přinášejíce dárky ke studánkám, oběti zabíjeli a zlým duchům obětovali“.

V sobotu před svatodušními svátky se doma uklízelo, zdobily se svaté obrázky a za okna se zastrkovaly zelené větvičky. Na Šumavě chlapci večer na návsi práskali biči, aby zahnali čarodějnice.

Pondělí svatodušní patřilo lidovým tradicím. Mladí se přestrojili za krále a královnu a pomocí družiny se vyjednávala jejich svatba. Vesníci procházel průvod, který se zastavil u každého stavení a vtipně chválil nebo haněl hospodáře a jeho rodinu. Hrály se různé scénky nebo se četly vtipné verše. Obvykle skončila tato tradice útekem krále a jeho stíháním, pak se konaly závody koní. K pohoštění se podávaly buchty a koláče.

Kostely a budovy se zdobí zelenými větvičkami (v sobotu večer) aby se na nich mohl usídlit Duch Svatý. K tomuto účelu se používá především bříza, lípa a buk. Někde se svčené větvičky z kostelů donášejí domů, kde se dávají za obrázky svatých a mají složit jako ochrana před bleskem. Metlami z březového proutí se pak v dávnějších dobách vyháněli zlí duchové z lidí i zvířat. Oltáře v kostelích bývají bohatě vyzdobeny i růžemi, které v tomto období rozkvétají.

Už od středověku byly Letnice spojovány i s veselou zábavou, hostinami, hodokvasem, zpěvem a tanci. Na Slovácku se například o Letnicích pořádají jízdy králů.

★
 Život i smrt, láska i žal do tohohle světa patří
 A všechno se dozví jen ten kdo se s naším ČTENÍM bratří.
 ★
Vražda v ráji **MUDr. Jiří Marek**

Vražda v ráji

Tu jarní sobotu, kdy jsem měl pohotovostní službu na poliklinice ve Strakoněcích, bylo výjimečně krásné a teplé počasí. Sluníčko se hned od rána hřejivě usmívalo s modrého nebe na všechny lidi, co spěchali k nádraží. Bylo mezi nimi hodně trampů a turistů s batohy a kytarami na zádech. Jejich cílem byla většinou krásná příroda naší Šumavy.

Později, když sluníčko vystoupilo ještě více nad střechy domů, se začala otevírat okna a v nich se postupně objevovaly bílé nebo různě barevné peřiny a přikrývky. Pozoroval jsem již od rána z okna polikliniky to lidské hemžení, které postupně přibývalo, a v duchu jsem litoval, že mám zrovna službu, když začíná tak krásný den. Jsem tu zavřený u telefonu a čekám, až někdo zazvoní nebo přijde do ordinace. Na chalupě mě čeká ještě tolik práce a minulou neděli jsem nic neudělal, protože celý den pršelo. Asi jsem to přivolal, zanedlouho začali pacienti přicházet na injekce a převazy. Až před polednem zazvonil telefon.

Mladí manželé ze sídliště nad silnicí směrem k Volyni. Ozval se udýchaný a rozrušený hlas nastávajícího otce. „Moje žena je v jiném stavu, čekáme za týden děťátko, ale přišlo to nějak dříve. Přijďte ihned se sanitkou, ale rychle, než bude pozdě! Nevím, co bych si tu sám počal, tak jeďte co nejrychleji, budu na vás čekat před domem! Je to až nahoře v ulici, žlutý domek.“ „Sestro, volejte rychle sanitku, já si zkontroluji ještě porodní brašnu a musíme frčet!“ Sešel jsem dolů na chodník a za chvíli přijela sanitka.

Řidič se vyklonil z okna a zahlaholil: „Kam to bude, šéfe?“ „K domku na volyňské sídliště, pane Němec, ale fofrem, nebo budeme rodit doma!“

Naložil jsem brašny do auta a rychle jsme vyrazili. Ani jméno mi neřekli, jenom číslo domu, ale manžel bude čekat před domem. Jeli jsme mezi paneláky jako hasiči k ohni, až jsem zahlédl v ulici číslo domu, které mi řekl, ale nikdo tam nečekal. Popadl jsem brašny a vyběhl do poschodí. Všude ticho, nikdo se neozýval, bral jsem za kliky, všude zamčeno. Až poslední dveře, kde jsem vzal za kliku, se otevřely. Vstoupil jsem do úzké tmavé chodbičky. Tam klečela na zemi mladá těhotná žena a vedle ní seděl pobledlý manžel. Bylo tam dusno, okna zavřená. Běžel jsem k té ženě a ptal se, jak se jí daří. „Už se ozvaly první stahy a bolesti, ale nic to není. Hlavně prohlédněte mého muže. Když viděl, jak na mne již přicházejí porodní bolesti, tak z toho omdlel a zůstal tady ležet v chodbičce. Snažila jsem se ho zvednout, ale nešlo mi to a skulila jsem se také.“

Tak jsem se musel věnovat manželovi, položil jsem mu hlavu na zem, uvolnil košili u krku a dotáhl jej pod okno do chodbičky, které jsem otevřel. Hned mu bylo lépe, ale nařídil jsem mu, aby ještě chvíli ležel. Paní měla tašku do porodnice připravenou, pomohli jsme jí do sanitky a pak rychle ujížděli na porodnici. Byl nejvyšší čas, odvezli ji rovnou na sál. To jsem si teprve oddychl. Při cestě na další návštěvu jsem se zastavil ještě u toho manžela, bylo mu už lépe, ale stále měl obavy, jestli to dobře dopadne. Požádal jsem ho o skleničku koňaku. Ochotně jej přinesl a já jsem jej donutil, aby ji vypil na zdraví svého budoucího syna. A náhodou jsem to uhádl.

Během odpoledne zapsala sestra několik hlášených návštěv k pacientům a do polikliniky přišli dva kutilové s lehčím poraněním na rukou. Pozdě večer přišel ještě jeden pacient se žádostí o obnovení prošlého receptu. Potom byl již klid, tak jsem asi hodinu před půlnocí oznámil sestře, že si půjdu do vedlejší ordinace trochu odpočinout a narovnat záda. Když bude něco potřebovat, tak zabuší na dveře, protože telefon byl už delší dobu v opravě. Ale můj odpočinek dlouho netrval. Asi půl hodiny po půlnoci zabušila sestra několikrát na dveře. „Rychle vstávejte, volala bezpečnost, že máte okamžitě přijet do Ráje – sanitku jsem už volala. Stalo se tam prý něco strašného, víc mi neřekli.“

[illegible]

Sanitka se řítí tmavými ulicemi nočního města jako o závod. Byla to nebezpečná jízda, tak jsem si oddechl, když jsme dojeli k restauraci. Tam nás zastavilo červené světlo baterky příslušníka VB.

Vyšli jsme přes zahradu na dvůr hospody, kde leželo na zemi tělo muže asi středního věku. Ležel na zádech, obličej měl zhmožděný krvavými podlitinami tak hrozně, že nebyl vůbec k poznání. Nebyly vidět ani jeho oči, nos, ústa. Byl oblečený v šatech a rozepnutém plášti. Kolem byly rozházené věci z kapes (zapalovač, kapesník, zavírací nůž, prázdná peněženka, nějaké sešity). Poblíž byla hromada velkých dlažebních kostek. Rozepnul jsem mu košili a snažil se jej vyšetřit sluchátkem v krajině srdeční a na plicích. Bušení srdce jsem uslyšel silně, ale bylo to moje, které tak bušilo. Ještě jsem zkusil dechovou zkoušku (zrcátko před ústa, jestli se zamlží) – vše marně, žádné známky života jsem nezjistil.

Hned druhý den ráno se taková událost rychle šířila po městě i okolí, někde dokonce ještě „zaručeně“ vylepšená. Například „Slyšela jste paní u o tom mordu u Ráje? Ležel tam prý v louži krve s dýkou v zádech, naši známí se na to dívali z okna dalekohledem“ a podobně. Krve pod ním bylo dost, ale dýku jsem neviděl, měl jsem ho možná obrátit? To by mi ten příslušník nedovolil. Fáma se šířila dále, je to nesmysl, ale abych měl klid, tak jsem zavolał na prosekturu do pitevny a zeptal se pana primáře, jestli měl nějakou dýku v zádech. Samozřejmě, že to pravda nebyla.

Všechno to začalo docela nečekaně. Šel s nějakým mladíkem do Ráje, tam se asi trochu napili, a když o půlnoci odcházeli z hospody, chtěli si ještě mezi sebou něco vyřídit a dopadlo to tragicky. Šenkýř našel mrtvé tělo na dvoře, když vynášel prázdné lahve na dvůr. Vraha chytili velmi brzy, prozradily jej stopy krve na botách schovaných doma pod schody na půdu.

V mém minulém článku ve Čtení jsem se vrátil do minulosti, na počátek devadesátých let, kdy jsme hledali v Němčicích odborné lékaře pro klienty léčící se ze závislosti na nealkoholových návykových látkách. Byla mezi nimi též MUDr. Andrea Kuntová, velmi kvalitní zubařka v Písku. Říkala, že se stejně potkáme ve VFN Praha, kde se oba léčíme ze závažného onemocnění.

Třetí březnové úterý, hned po ránu, vestibul VFN. Setkání s MUDr. Kuntovou. Já říkám – to je náhoda, ona říká – to je náhoda, ale ona dodává, že to až taková náhoda není, a má pravdu.

* * * * *

Až zas půjdeš po silnici, v poli, v lese, po louce

s ČTENÍM nikdy nezabloudíš, měj ho vždycky po ruce.

* * * * *

Oba nás spojuje ta destinace – VFN – kde oba hledáme naději, aby naše nemoc byla nejen stabilizována, ale zároveň abychom mohli žít nejen kvalitní osobní život, ale i profesní život, který nás velmi baví a zároveň naplňuje určitým posláním. Tedy tentokrát mluvím za sebe, zpětnou vazbu „od druhé strany“ nemám. Ale v každém případě nás spojuje to, že máme společné zájmy – kolo – a pak to, že nám místa, kam jezdíme rádi, dodávají elán a energii do naší práce.

Zpět k tomu našemu setkání: zatímco já jsem tehdy šel na běžnou kontrolu a konzultaci (biologické infuze mě teprve čekají), paní Andrea šla na delší vyšetření, které jí zabere spousty hodin. Zatímco já s kolem a přilbou na hlavě jsem se chtěl co nejrychleji dostat na nádraží a pak do práce do Liberce, vyšlo náhodně i druhé setkání. Já si dávám kávu u automatu, paní Andrea říká, že má podobný rituál: odběry krve, káva a pak zmíněné vyšetření. Bude trvat více hodin, tak má s sebou knihu a také – což mě opravdu dostalo – články ze Čtení pro lidi, které jsem jí poslal, takže když má trochu času, tak si je přečte.

Taková je tedy skutečnost, články ze Čtení pro lidi pronikají i za hranice regionu Podlesí, jsou dle mého názoru sofistikované a to je dobře.

Miroslav Zachariáš

Osudy německých klientů

Tak jsem si myslel, že články na uvedené téma jsou pro mě uzavřenou záležitostí, vždyť je to více než deset let, co nepůsobím v Němčicích a není tam ani sama komunita. Leč kontakty s některými exklienty (podotýkám, že oni sami vyvolávají spojení – mailem či telefonem) mě nenechávají bez odezvy, i když jsem profesně jinde.

S exklientem R.K. jsem v kontaktu pravidelně, tedy především on mě informuje jak se má, jak se mu daří. Vzhledem k jeho dlouhé drogové kariéře teď naopak počítá roky s abstinencí. Mnohdy se říká, že roky ztracené na drogách, včetně sociálních záležitostí (dluhy, rodinné „absence“) se nedají v životě již najít, dohnat. Zmíněný exklient se o to snaží, i když zdravotní komplikace mu dělají v životních plánech trochu „čáru přes rozpočet“.

Od operace karpálů si ho lékaři přehazovali jako horký brambor, propadl depresím, předepsali mu opiáty a LSD. Jako bývalý narkoman odmítl, nechtěl sklouznout zpět k užívání uvedených látek. Vždyť mu to mohlo nastartovat recidivu! Reoperace na specializovaném pracovišti ve Vysokém nad Jizerou mu vrátila naději.

Tím, že je již v invalidním důchodu, má najednou spoustu času, již není zatížen pracovními povinnostmi. Kromě své rodiny si našel volnočasovou aktivitu. Hraje divadlo, dokonce ve dvou souborech, loutkovém a činoherním. A to mu vyjma již zmíněné rodiny nenechává příliš vydechnout. A to je dobře, protože abstinující narkoman (nikoli vyléčený, pouze abstínuje do konce života – pokud to vyjde) musí mít bezpodmínečně ke své abstinenci a změně k jiným prioritám několik aspektů – rodina, práce, záliby a samozřejmě být schopen platit všechny složenky, aby se opět neocítl na periférii společnosti.

K tomu přispěla nejen vůle abstinovat, ale i další významný fakt. Ten jsem mu doporučoval i se svými kolegy. Nevracet se po léčbě do míst, kde jsem masivně užíval drogy. V jeho případě se jednalo o sever Čech, konkrétně města, kde nejenom drogy hrají prim, ale jsou tam i známí a kamarádi. Ti též jsou důvod k recidivě. Z pozice užívajících narkomanů by se ho mohli pokusit stáhnout zpět k užívání. A to ze dvou důvodů. Mohou mu závidět, že on to dokázal – léčit se a abstinovat, a druhý důvod – dotýčný mu závidí, že on sám to nedokáže a abstinující protějšek ano. To už je potom balancování na úzké látce – zda spadne do vody či ne.

Exklientovi R.K. se daří na látce stát. A kde vlastně po léčbě zůstal? V blízkých Strakonících a to s následným doléčováním. To je zrovna tak důležité jako samotná léčba.

Miroslav Zachariáš

* * * * *
 Lyžařský kurz naší školy? Ještě teď mě zadek bolí.
 Ze ČTENÍ se dozvíš i to, co je Čertovo kopyto.
 * * * * *

Lyžařský kurs naší školy.

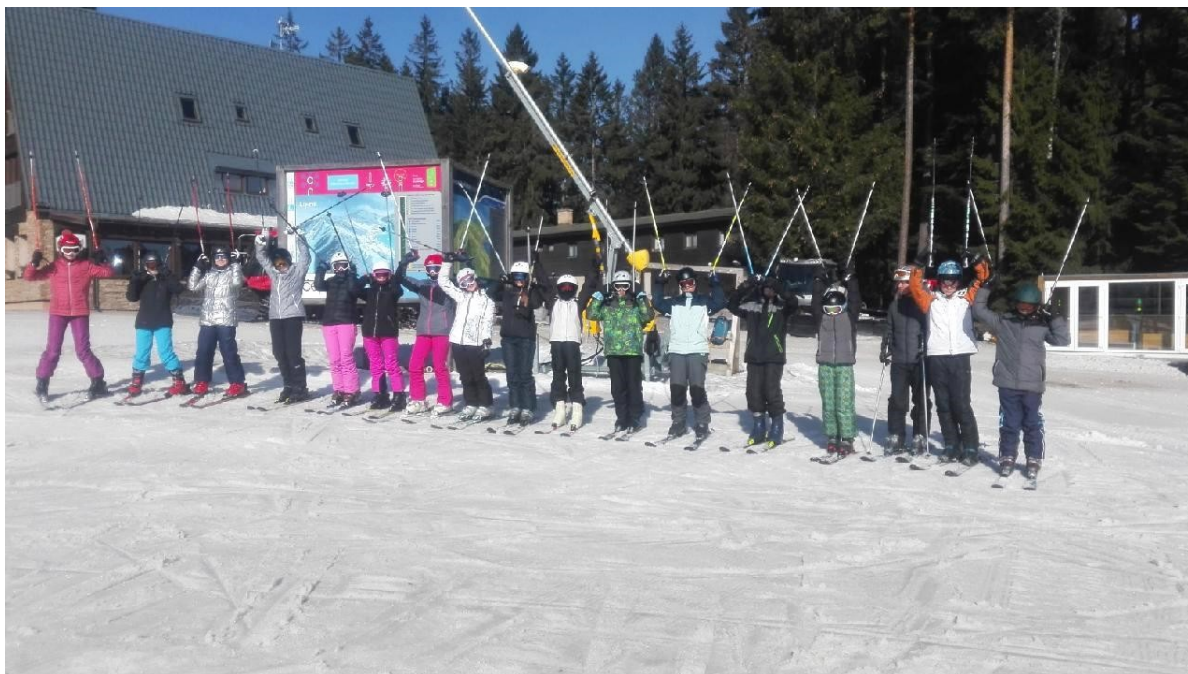
Také tento školní rok jsme uspořádali lyžařský kurs pro naše žáky. Konal se ve dnech 18.-22. 3. v lyžařském areálu Kramolín na Lipně. Tento areál poskytuje podstatně lepší podmínky, lyžařské i ubytovací, než je tomu na Zadově, kam jsme jezdili na kurzy v minulých letech. Lipno naše očekávání splnilo, poskytuje opravdu velmi dobré zázemí pro lyžování. Sjezdovky byly i vzhledem k dost pokročilému datu v kalendáři v dobrém stavu, proto se našim sedmákům a osmákům dobře lyžovalo a každým dnem jsme u nich zaznamenávali pokroky v jejich lyžařských dovednostech. Povinnou půldenní přestávku v lyžování jsme využili k pěšímu výletu na lipenskou přehradu a na výstup na vyhlídku Čertovo kopyto, odkud je hezký pohled na celou přehradní plochu.

Pro lyžování areál, který je co do vybavenosti jedničkou Jihočeského kraje, poskytuje i další možnosti sportovního a kulturního vyžití. My jsme je využili a navštívili také plavecký bazén.

Žáci rovněž se zájmem vyslechli zajímavou přednášku člena horské služby, který se s nimi podělil o své bohaté zkušenosti a odpověděl na množství dotazů. Dobré pohodě přispělo pěkné počasí po celou dobu našeho pobytu.

Z Lipna jsme odjížděli s dobrým pocitem smysluplně prožitých a sportem naplněných dnů. Chtěl bych velmi poděkovat rodičům všech žáků, kteří se kursu zúčastnili, že svým dětem účast, na této poměrně finančně nákladné akci, umožnili. Doufejme, že rozvinula zájem o tento krásný sport a o sport vůbec.

L. Zdeněk

Pozvánka na akce do mlýna v Hoslovicích

- 18.5. Den otevřených dveří
- 15.6. Sekáči na mlýně
- 13.7. Dětský den
- 24.8. Vlna a mléko...
- 14.9. Keramický den
- 19.10. Posvícení

⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙ ⊙
Na vybíjené v Táboře škola měla týmů pět.
ČTENÍ ví, že jen nejmladší s pohárem přijeli zpět.

Vybíjená Tábor

V březnu se každoročně koná v Táboře turnaj ve vybíjené o putovní pohár Radambuku a naše oddíly Střelka a Šmoulata se ho také každý rok zúčastňují.

23.3.2019 jsme v sedm hodin ráno měli sraz v Česticích před školou. Když všichni dorazili, tak jsme asi v 7.10 vyjeli. Cesta uplynula rychle a před devátou jsme už byli v Táboře. Po zaregistrování jsme se v přidělené šatně rychle převlékli a před zahájením v půl desáté jsme se ještě chvilku rozcvičovali. Byly určeny tři kategorie – nejmladší, mladší a starší. V nejmladší kategorii jsme měli jen jeden tým, ve starší dva a v mladší také dva. Každá kategorie hrála v jiné tělocvičně a každé družstvo mělo přiděleného svého vedoucího. Uplynulo pár zápasů a bylo poledne, k obědu jsme dostali párky s rohlíkem a kečup nebo hořčici si mohl každý vybrat. Nejmladší a nejstarší měli dohráno už před jednou hodinou, ale v mladší kategorii bylo hodně družstev a dohrály až asi do půl druhé, okolo druhé hodiny bylo vyhlášení. Naši nejmladší byli první a získali velký putovní pohár. Družstva v mladší i ve starší kategorii získala shodně po urputných bojích s Řepicí druhé a čtvrté místo. Pak jsme se převlékli, vyklidili šatnu a šli si ven před školu sníst dorty, které jsme za první a druhá místa dostali. Potom jsme přešli na parkoviště k našemu autobusu a odjeli směr Čestice, kam jsme dorazili asi v půl páté. Bylo to super.

Zapsal Jirka Stropnický

Recitační soutěž

Také v letošním školním roce uspořádala naše škola recitační soutěž. Nejdříve proběhla ve třídách třídní kola a pak následovalo školní kolo. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích. Z každé kategorie první dva nejlepší žáci dále postoupili do okresního kola ve Strakonici, které se konalo pro první stupeň 6.3. a pro druhý stupeň 8.3.

Radost nám udělaly žákyně 9. třídy - Lucie Kulířová a Monika Švecová, které získaly ocenění v okresním kole. Pochvalu si též zaslouží všichni žáci, kteří recitovali.

Mgr. Anna Uhlířová

V dřešínské hospodě se náš sešlo třicet, řekla bych, že tam vládla přátelská atmosféra a možná, že se zde ještě s panem Chvojkou setkáme. Víte, se kterým? Uvidíme, ono tam totiž zaznělo něco o dendrochronologickém výzkumu starého dřeva a to už je obor jeho syna Ondřeje. Oba nám mají co říci, už se těšíme.

Restaurace Čestice přijme hlavního kuchaře s možností ubytování na hlavní pracovní poměr. Turnusový provoz. Nástup možný ihned. Informace na tel. 602199111

A group of approximately ten children are standing in a loose line outdoors in a park-like setting. They are dressed in winter attire, including various styles of hats (beanies, knit hats), jackets (puffer jackets, patterned jackets), and scarves. The children are looking towards the left side of the frame. The ground is dark and appears to be dirt or grass with some fallen leaves. In the background, there are bare trees, a fence, and a building under an overcast sky.

<i>paní Jana Bečvářová z Krušlova</i>	75 let
<i>paní Růžena Petrlíková z Němčic</i>	75 let
<i>pan František Staněk z Němčic</i>	90 let
<i>paní Marie Kočová z Nuzína</i>	89 let
<i>pan Josef Jáchym z Čestic</i>	81 let
<i>pan Ludvik Šoul z Nahořan</i>	82 let
<i>paní Jiřina Kopfová z Čestic</i>	75 let
<i>pan Václav Rada z Čestic</i>	70 let
<i>pan František Humpolec z Čestic</i>	60 let

28.6. Koncert skupin Hartl Band, SHŠ Radešov., Blue Elephant a Right Now

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ 2019

STŘEDA 15. KVĚTNA

Tradiční celonárodní sbírka, kterou již 23. rokem pořádá Liga proti rakovině Praha, proběhne letos ve středu 15. května. Do ulic více než 1 200 měst a vesnic po celé České republice se v tento den vydá přes 14 500 dobrovolníků ve žlutých tričkách, kteří budou nabízet tradiční žluté kytičky měsíčku lékařského, letos se stužkou v meruňkové barvě.

Každý dárcce, který si kytičku za minimální příspěvek 20 Kč koupí, dostane také letáček s informacemi o prevenci nádorových onemocnění plic. Liga se po několika letech znovu vrací k tomuto tématu a spoluobčany vyzývá především k nekouření. Ročně v ČR onemocní karcinomem plic téměř 6 500 osob, úmrtnost je vysoká (v roce 2016 zemřelo 5 555 osob) a kouření je bohužel příčinou úmrtí ve většině případů (70 až 90 %). V posledních letech u nás mírně ubývá kuřáků mužů, avšak roste počet kouřících žen a také mladých lidí experimentujících s kouřením – zkušenost má 33 % chlapců a dívek ve věku 13 - 15 let.

Kromě zakoupení kytičky lze Český den proti rakovině podpořit také zasláním dárcovské SMS ve tvaru DMS KVET 30 nebo DMS KVET 60 nebo DMS 90 na číslo 87 777, případně pro pravidelnou měsíční podporu ve tvaru DMS TRV KVET 30 nebo DMS TRV KVET 60 nebo DMS TRV KVET 90.

Liga proti rakovině Praha děkuje předem všem dárcům! Výtěžek ze sbírky bude použit na podporu projektů nádorové prevence, pomoc onkologickým pacientům, na podporu dovybavení onkologických pracovišť a na výzkum.

* * * * *
Ve dřešínské hospůdce přednášky jsou každou chvíli.
Na té od Ing. Kalbáče i čtenáři ČTENÍ byli.

* * * * *
Přednáška pana Ing. Josefa Kalbáče ve Dřešíně.

V pátek 22. března 2019 se uskutečnila ve Dřešíně další z přednášek bývalého strakonického senátora Ing. Josefa Kalbáče. Jeho nová projekce fotek s vyprávěním tematicky navazovala na předchozí přednášku ke stému výročí vzniku Československa. Tentokrát jeho vyprávění popisovalo celé uplynulé století republikového zřízení našeho státu. Samotné téma by bylo na přednášku na několik desítek hodin, ale pan Ing. Kalbáč se zaměřil na významné události a osobnosti, které ovlivňovaly československé a posléze české dějiny. Samozřejmě větší část zabralo vyprávění těch starších událostí, od kterých je již historický odstup. Novodobá historie byla zmíněna ke konci přednášky stručněji. I tak celé vyprávění trvalo tři hodiny a stále ještě nebylo u konce.

Přednášku si přišlo do místního pohostinství ve Dřešíně poslechnout 18 občanů. Na vyprávění pana Kalbáče je důležité, jak sám říká: „Je třeba dějiny vykládat tak, jak se skutečně staly a ne tak, jak se to právě někomu politicky hodí. Prostě říct skutečnou pravdu, ať je dobrá či špatná pro kohokoliv.“

Iniciátorkou těchto osvětových přednášek je bývalá starostka obce a současná knihovnice Ing. Zdeňka Šašková. Ta za svoji veřejnou činnost převzala téměř přesně před rokem ocenění Jihočeský knihovník roku 2017.

Kronikář obce Dřešín: Ing. Smola František

24. a 25.5. 2019 se konají volby do Evropského parlamentu. Vybírat můžete z téměř 40 stran a uskupení. Těm, kdo půjdou volit přeji šťastnou ruku!

★ ★

V termínu 5. - 7.4. jsme na Jarním Zálesí dohrávali naši dlouhodobou hru Pevnost. Z Čestic jsme jeli v 17 h a na místě nás uvítali vedoucí a instruktoři. Odnesli jsme si do pokojů věci a sešli se v jídelně, kde byl výklad pravidel. Po krátkém volnu na vybalení nás zavolali dolů a hráli jsme hru, při které jsme si překreslovali do mapy ze schůzek rozmístění místností a luštili přesmyčky s jejich názvy. Ve 20 h jsme se vybavili šátky a mapou a nasedli do autobusu, který nás odvezl na výsadek. Brzy jsme zjistili, že jsme u Přechína a po krátkém váhání jsme našli správnou cestu. Také jsme potkali nějaké lidi, kteří nám poradili zkratku, a za chvíli jsme už zahlédli budovu školy v Zálesí, nejprve jsme ale museli najít v okolí vesnice body, které jsme měli zakreslené v mapě. Do školy dorazili jako první T a RŠ, druzí P a třetí V. Sice jsme byli trochu unavení, ale šli jsme ještě do jídelny hrát nějaké hry, tam za námi přišel KAPITÁN AMERIKA a poprosil nás o pomoc s hledáním kamene TESERAKTU. Ve sklepě jsme našli laboratoř, ale hlídal ji někdo v černé kápi a museli jsme nejprve ukázat znak HYDRY, který byl rozkouskovaný po škole. Všechny družiny se rozběhly hledat útržky a nejmladší z nich složili znak hydry. Strážce nás pustil dovnitř a z počítače na nás začal mluvit profesor Zola, který nám prozradil, že teserakt je téměř nemožné získat. Potom jsme už šli plni dojmů spát.

V sobotu jsme se po snídani teple oblékli a šli jsme na hřiště, kde jsme hráli hry s kreslením přísloví, hru kámen, nůžky, papír a baseball. Následoval oběd a po něm chvíle odpočinku. Odpoledne jsme se vydali po šifrách na trasu, která nás dovedla až k deníku, ze kterého jsme se dozvěděli důležitou informaci – Zola chtěl své kosti uložit v Zálesí u pevnosti. Byli jsme dost unavení, tak jsme si chvíli odpočinuli při opékání vuřtů.

A teď třeba musí strávit dvě hodiny se ČTENÍM.

Potom jsme dostali hodinu, abychom si připravili scénku na téma kapitán Amerika. Po těžkém zkoušení jsme je pak předvedli v jídelně a dostali nové informace o kameni, stálo tam, že kámen se nachází v hrobě vědce. Tak jsme se po svíčkách vydali na „hřbitov“, byla to louka. Zolův hrob i tesserakt našla Monča. Pak jsme se vrátili do jídelny a tam od nás kámen převzal kapitán Amerika. Poděkoval nám a pozval nás na menší hostinu a diskotéku. Postupně jsme pak odcházeli na pokoje, v deset hodin byla večerka. Někteří nespavci, si pak ještě museli dát s vedoucí noční rozsvíčku.

V neděli ráno jsme vstali okolo 9 hodiny a šli se nasnídat. Pak jsme si měli zabalit věci a vynosit si je pod přístřešek. Následovalo rozdělení úklidu, to jsme si losovali. Plameňáci měli úklid pokojů a záchodů, Večernice měli na úklid kuchyni a jídelnu, Rychlé šípy a Tuláci měli úklid chodeb a umývárek. Kdo skončil s úklidem, šel ven hrát baseball. Na hřišti pak ještě proběhla hra, ve které šlo o to, kdo nasbírá nejvíce odpadků. Pak už následovalo vyhodnocení. První místo získali zaslouženě Večernice před druhými Plameňáky a třetími Tuláky s Rychlými šípy.

Vídeň

Základní škola a Mateřská škola Čestice a Základní škola Volyně spolu s cestovní kanceláří Ciao pořádaly poznávací zájezd do Vídně. Zájezdu 16. 4. 2019 se zúčastnili žáci z 8. a 9. třídy.

Prohlídku Vídně jsme zahájili návštěvou vyhlídkové věže Donauturm vysoké 252 metry. Odtud byl nádherný výhled na celou Vídeň, což byl pro žáky největší zážitek. Pak následovala okružní jízda městem. Zastavili jsme se u jednoho z nejznámějších děl architekta Friedensreicha Hundertwassera, abychom obdivovali jeho barevnou stavbu zvenku i uvnitř. Dále jsme viděli Kärntner Strasse, přírodovědné muzeum, slavnou vídeňskou operu, bulvár Wiener Ring, budovu parlamentu a

parlamentu a
vídeňskou radnici.

Pěšky jsme došli k chrámu Sv. Štěpána, kde jsme měli v centru osobní volno, abychom mohli ochutnat vyhlášenou zmrzlinu u Zanonihho nebo proslulý dort Sacher. Celý program jsme završili radovánkami ve vídeňském zábavním parku Prater. Obdivovali jsme velké množství adrenalinových atrakcí. Některé z nich si i žáci vyzkoušeli.

Výlet do Vídně se nám vydařil a dobrý pocit byl ještě umocněn nádherným počasím.

Mgr. Anna Uhlířová

* * * * *
Na pondělní pomlázku řešil jsem tu otázku:
proč mi dala Evička ČTENÍ místo vajíčka?
* * * * *

Velikonoční odpoledne na Podlesí

Ve středu 17. dubna zorganizoval ČSŽ pro děti a veřejnost velikonoční odpoledne na sále restaurace Čestice. Kdo přišel, viděl různé techniky zdobení velikonočních vajíček, krásné výrobky z drátů, háčkované ozdoby vajíček, vystřihávané filigrány, pletení pomlázky z vrbových proutků. Nechyběla ani tvořivá dílnička pro děti. Prožili jsme pěkné odpoledne a děkujeme všem, kdo přišel. Těšíme se zase za rok.

Návštěva budoucích prvňáčků v ZŠ Čestice

Ve čtvrtek 4. dubna navštívili předškoláci z MŠ Čestice ZŠ Čestice. Společně s letošními prvňáčky si vyzkoušeli řadu úkolů, zapojili se společně do některých činností během vyučovací hodiny, které si pro ně připravila paní učitelka Jitka Zelenková. Poté navštívili prostory školní družiny, kde si společně pod vedením paní ředitelky Martiny Kalové vymalovali připravený obrázek, splnili připravené úkoly. Také mezi ně zavítala jejich budoucí paní učitelka Marcela Ouředníková, která si s dětmi popovídala a zadala také připravený úkol, který děti zvládly. Celá atmosféra byla velice příjemná, děti se zde cítily spokojeně a už se těší, až nastoupí od září do 1. třídy.

Za MŠ Čestice Jana Kubešová, Bc. Eva Žejdlová

